

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

57

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

57

TIMAI KATAXΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ ἐκτίσει τοῦ βιβλίου οὗτος ὁ στίχος
ὡς χαρακτηριστικὸν τῶν δώδεκα
ἀρχαίων τμημάτων ΕΝΘΕ ΛΕΒΟΥ.
* * *

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἐν τοῖς ἀρχαίοις συμπόσιαι
* * *

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδησόν»
προσελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα ἐν τῷ ὅλῳ τῆς προ-
λέξεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ὄντα.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὁδησοῦ»
ἐν τῷ α. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. A. LAMPRIΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὁδησός».

—••• ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ •••—

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἐνδιαφε-
ρομένων ὅτι ἀπὸ τοῦδε μόνον ἐν τῇ
τετάρτῃ σελίδι θὰ δημοσιεύων-
ται εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατὰ
τὴν ἐν τῇ προμετωπίδι διατίμησιν
εἰς δὲ τὰς λοιπὰς μόνον αἱ ἐκ τοῦ
γραφείου τῆς „Οδησοῦ“ ἐξερχόμε-
ναι, ὡς καὶ αἱ ἐπὶ πληρωμῇ δια-
τριβαί. Πρὸς δὲ ὅτι οὐδεμία ἀγ-
γελία ἢ εἰδησις δημοσιευ-
θήσεται δωρεάν ἐκτὸς τῶν περιοδι-
κῶν, ἐφημεριδῶν ἢ βιβλίων ὧν ἀν-
τίτυπον ἀποστέλλεται τῇ διευθύνσει
ἢ τῇ συντάξει τῆς „Οδησοῦ“.

Ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν πάσης
παρεξηγήσεως.

Εν Βάρνη 27 Ιανουαρίου 1893.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

TA EN EΛΛΑΔΙ

Φίλος ὁμογενῆς ἐπιστέλλει ἡμῖν μακροσκελὴ ἐπιστολὴν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν ἣ δια τῶν ἀμαυροτέρων χρωμάτων ἐξεικονίζει τὴν ὀδυνηρὰν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν καὶ παριστᾷ αὐτὴν πρὸ τοῦ δεινοῦ θαράθρου τῆς χρεωκοπίας. Ἡ ἱερὰ ἐκείνη γωνία, ἐξ ἧς ἄπλετον διεχύθη τὸ φῶς τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀνά τὴν ὑφήλιον, ἡ γωνία ἐκείνη ἥτις ὑπὲρ τινὰ ἄλλην κατένόησε τὸ ἥδὺ τῆς ἐλευθερίας ἄρωμα ὃ ἀφθόγως ἡ διέπουσα τὸν κόσμον Δύναμις ἐπρωτάνευσε τοῖς ἀνθρώποις, ἡ γωνία τέλος ἐκείνη ἧς τὰ τέκνα ἐν τοῖς ζοφεροῖς χρόνοις μεθ' ὅλον τὸ ἀντίξοον τῶν περιστάσεων πρὸ τοῦ θωμοῦ τῆς αὐθυπαρίας αὐτῆς, ἐθυσίασαν καὶ πάθῃ καὶ μίσῃ, διέρχεται κρίσιν κρισιμωτάτην. Αἰ σονέπειαι αὐτῆς δὲν θὰ εὐθύνωσι μόνον ἕνα ἄνδρα ἀλλὰ σύμπαντα τὸν ἐλεύθερον Ἑλληνισμόν καὶ δὴ ἐκείνον ὃν τετάρτην τῆς πολιτείας δύναμιν ἀποκαλοῦσιν, τὸ ντόπιον, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀνάδου τοῦ κ. Τρικυόπη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἐν μιᾷ δυνάμει καταπολεμεῖ πᾶσαν αὐτοῦ προσπάθειαν, χαριζόμενος ἀείποτε εἰς πρόσωπα καὶ προσωπικὰ πάθῃ ἀντὶ νὰ ἐπικαλῆται τοὺς πάντας ὅπως συσπειρωθῶσι πέριξ ἐνὸς κέντρου καὶ συσχεφθῶσι ὡς γνήσιοι ἀπόγονοι ἐκείνων οἵτινες μόνον διὰ τοῦ αἵματος ἄλλοτε διέσωσαν πᾶν ὅ,τι αὐτοῖς ἐγκατελείφθη, περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Εφιάλτου τοῦ δεινῶς σήμερον πιέζοντος τὴν Ἑλλάδα. οὐ ἡ ἀσγὴ καίται πο-

λὸ βαθυτέρα ἢ ὅσον αὐτοὶ φαντά-
ζονται.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ, τοῦ φίλου ὁμογενοῦς, διαπαινεμένη τρικουπικῶν αἰσθημάτων, μεταξὺ ἄλλων γίνεται λόγος, ὅτι τὸ κονδυλίον τὸ διὰ τὴν ἔθνηκην ἐνέργειαν ἐν Μακεδονίᾳ προωρισμένον, ἀπεσβέσθη ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι . θὰ χρησιμεύσῃ καὶ αὐτὸ διὰ τὸ τοκομερίδιον, καὶ ὅτι συνέπεια τούτου ὑπῆρξεν ἡ θρυληθεῖσα παραίτησις πάντε ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνῶν Μητροπολιτῶν, καθόσον διὰ τῆς ἀποσβέσεως τοῦ κονδιλίου τούτου παύουσιν παρεχόμενα αὐτοῖς τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ἐπιδόματα, αὐτοὶ δὲ ἄ ν ε υ τ ο ὕ τ ω ν ἀδυνατοῦσι νὰ πολεμήσωσι τὰς προπαγάνδας ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ πληρώματος.

Αναλογιζώμεθα τὴν προσγινόμε-
 νην ἐθνικὴν ζημίαν ἐκ τοῦ ἀνωτέ-
 ρου διαδήματος τῆς Ἑλλην. κυβερ-
 νήσεως, καὶ κατανοοῦμεν τὴν ἀπώ-
 λειαν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν συμ-
 φερόντων τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ,
 φρονοῦμεν ὅμως ὅτι ἡ ζημία αὕτη
 θὰ εἶναι παροδική κρίσις, καὶ ὡς
 τοιαύτη εὐκολοθεράπευτος. Δὲν ἐ-
 πιδοκιμᾶζομεν ὅμως τὴν πράξιν τῶν
 Ἑλλήνων Μητροπολιτῶν, — ἂν ἐπα-
 ληθεύῃ — καθόσον ἀπᾶναι πρὸς τὸν
 ἐθνικὸν αὐτῶν χαρακτήρα, πρὸς ἑλ-
 ληνοπρεπεῖα ἀγωγὴν, πρὸς αὐτὰ τέ-
 λος τὰ εὐαγγελικὰ δόγματα καὶ τὰς
 εὐαγγελικὰς θεωρίας καὶ τὰς εὐαγ-
 γελικὰς ἀρχὰς ὧν ἐτάχθησαν φρου-
 ροὶ καὶ προῖσταμένοι. Ἡ ἐποχὴ καλὴ
 ἦν ἀφθόνως εἰσέρρεσεν, ἐν τοῖς Ἀρχιε-
 ρατικοῖς ταμείοις ὁ ἰθρὺς τῶν χω-
 ρικῶν, δαπανώμενος, ἐφ' ᾧ μὴ ἔδει,
 παραγινώσκοντων τῶν ἐθνικῶν συμ-
 φερόντων καὶ βλεψέων ὑπὲρ ὧν κυ-
 ρίως ἔπρεπε νὰ διατίθεται ἡ ἀθροί-
 ζομένη ὅλη ἵνα μὴ ἔχωμεν σήμερον
 ἐν ἑαυτοῖς μὲν χαινούσας ἐθνικὰς
 πληγὰς, περὶ ἡμᾶς δὲ ἰατροὺς ἐκ
 τῶν ἰδίων φαρμάκων θεραπεύοντας
 τὰ τραύματα ἄλλων, ἡ ἐποχὴ λέγο-
 μεν, ἐκείνην παρῆλθεν ἀνεπίστρο-
 πτὶ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Ἡ κοινωνία
 σήμερον ἐξεπολιτίσθη, ἐν τῇ προ-
 σώπῃ δὲ τοῦ Ἀρχιερέως, δὲν ἐνορᾷ
 τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν μόνον, ἀλλὰ
 τὸν ἠθικὸν αὐτῆς ἡγέτην ὅστις ἀ-
 νώτερος κοινωνικῶν περισπασμῶν,
 ὡς ὁ μέγας τῆς ἠθικῆς διδάσκαλος
 ὑφίσταται νὰ ὁδηγῇ τὸν νέον Ἰσραὴλ
 καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀναγέν-
 νησιν καὶ ἀνάπλασιν, ἀφοῦ ἄλλαι
 τύρβαι καὶ μέριμναι, ἐν τῇ χρο-
 σφαιῳ, δὲν ἐπέτρεψαν αὐτοῖς
 τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν
 ταύτης. Οσφ δὲ ἀφορᾷ τὴν περικο-
 πὴν ἐκ τοῦ προὑπολογισμοῦ τοῦ λε-
 γομένου ἱεροῦ κονδυλίου, τοῦ ὑπὲρ

τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικῆς ἀμόνης
διατεθειμένον καὶ ἦν ὕψιστα συμφέ-
ροντα τοῦ Ἑλλ. ἔθνους ὑπογορεύουσι
σήμερον, τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς εὐ-
συνειδήτου ἐκπληρώσεως τῆς ὑψη-
λῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου
ὅστις συσσωματούμενος καὶ ἀρίνων
πρὸς στιγμὴν τὰς κομματικὰς ἐρι-
δας, δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπε-
ράσπισιν ἀγωνος ὑπὲρ ἐξευρέσεως
μέσου ἐκ μέρους τῶν ἐν τῇ δοούλῃ
ὁμογενῶν, πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς
περικοπτομένης δαπάνης ἦν ὅσα αἱ
ἀνάγκαι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσε-
ως ὑπαγορεύουσι σήμερον, τόσας αἱ
καιρικαὶ ἐν Μακεδονίᾳ περιστάσεις
ἐπιβάλλουσιν !
Σ.

MARKES

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΛΛ. ΣΧΟΛΕΙΑ

Εν τῇ „Νέα Επιθεωρήσει“ τῶν Πα-
ρισίων τὴν ὁποίαν ὡς γνωστὸν ἐκδίδει
ἡ διάσημος Γαλλίς συγγραφεὺς Ἀδάμ
ἔδημοσιεύθη μακρὰ μελέτη Περί τῶν
ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνικῶν σχολείων. Τὴν
μελέτην ταύτην ἦν διαπνέει ἀκραιφνῆς
φιλελληνισμὸς καὶ ἀκριβὴς γνῶσις τῶν
ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνικῶν πραγμάτων τὴν
ὀφειλομεν εἰς τὴν γραφίδα τοῦ κ. J.
Tournier-Lefort. Ἐκ τῆς λαμπρᾶς ταύ-
της μελέτης ἀποσπῶμεν τὸν ἐπίλογον
ἐν ᾧ θὰ ἴδωσι πάντες ποία σημασία
ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνι-
κὴν ἐπὶρροήν καὶ πῶς θεωρεῖται αὕτη
ὑπὸ τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ θὰ ἀνομολο-
γήσωσι μεθ' ἡμῶν ὅτι πολλὰκις ἔσφα-
λαν αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις προσχω-
ρήσασαι ἂντι πινακίου φακῆς εἰς μέτρα
βλάπτοντα οὐσαιδῶς τὰ ἐν Αἰγύπτῳ πο-
λυπληθῇ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ὁ ἐπίλογος τῆς μελέτης τοῦ κ. Tour-
nier-Lefort ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Εκ πάντων τῶν φυλῶν αἵτινες ἀπέκτισαν τὴν Αἴγυπτον ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ εἶναι βεβαίως ἡ κεκλημένη νὰ ἐπιδράσῃ ἐν τῇ μέλλοντι ἰσχυρότερον ἐπ' αὐτῆς ἔνεκα τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ ταχέος πολλαπλασιασμοῦ, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς φιλοδοξίας της. Ἡ ἐκπαίδευσις χρησιμοποιεῖται ἐν ταῖς χερσὶ της ὡς ἰσχυρὸς μοχλὸς οὗτινος ἐποίησεν ἤδη χρῆσιν διὰ νὰ μεταμορφώσῃ τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν γεωργίαν καὶ νὰ διαδώσῃ τὰς ἰδέας τῆς προόδου ἐν τῇ μουσουλμανικῇ ὄχλῳ ὅστις ἐκ τῶν παραδόσεων του διάκειται ἀνυπότακτος καὶ μάλιστα πολέμιος πρὸς τὸ νεώτερον πνεῦμα.

Ἡ κοινὴ αὐτῇ ἀποστολὴ τῆς Γαλλί-
ας καὶ τῆς Ἑλλάδος συννηγμένων
ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀναπλάσεως τῶν λα-
ῶν τῆς Ανατολῆς διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως
εἶναι ἐξ Ἰσου ἐνδοξος ὅσον καὶ ἀφιλο-
κερδής. Ἡ Γαλλία δὲν ἐπιδιώκει τὸν
σκοπὸν τοῦτον ἀπ αἰῶνων διὰ τῶν ἱ-
δίων μόνων μέσων καὶ τῆς πνευματι-
κῆς καὶ ἡθικῆς ὑπεροχῆς τῆς ἀνευ οὐδ-
ενὸς ἐμπορικοῦ συμφέροντος. Πράττει

τὸ καλὸν διότι εἶναι καλόν, ἀποστέλλουσα τοὺς μηχανικοὺς της, τοὺς διδασκάλους της, τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐταίριάς της, τοὺς ἀποστόλους της, τοὺς μάρτυράς της πανταχοῦ ὅπου πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀμάθεια καὶ νὰ διαλυθῶσι τὰ σκότῃ.

Αποτελεῖ δὲ τιμὴν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀποικίαν τῆς Αἰγύπτου ὅτι συνή-
νῳθη εἰς τὸ μεγαλόφρον τοῦτο ἔργον
πολλαλασιάσασα τὰ εὐεργετικά ἀποτε-
λέσματα τούτου διὰ τῆς ἀφιερώσεως
μεγάλου μέρους τῶν εἰσοδημάτων της.
Καὶ πᾶν ὅτι δὲν κατάρθρωσεν ἡ Ἀγγλία
δηλαδὴ νὰ ἀγαπηθῇ, νὰ διαδώσῃ τὴν
γλῶσσαν της, τὰ ἤθη καὶ τὸ πνεῦμα
της καὶ νὰ ἐξοικισθῇ τὴν Αἴγυπτον εἰς
τὴν πνευματικὴν δεσποτείαν της, ἡ Γαλ-
λία κατάρθωσε τοῦτο ἔνεκα τοῦ μεγα-
λείου τοῦ πνεύματος της, τοῦ ὕψους
τῶν ἀρίστοκερδῶν βλέψεων της καὶ διὰ
τῆς εὐλικρινοῦς συνδρομῆς τῆς Ἑλλη-
νίδος ἀδελφῆς της.»

NOMISMATIKA

Ενφ' ἄλλαι χῶραι παλαίουςι κατὰ τῶν ἐκ τῆς ἀχρηματίας δυσχερειῶν, τὴν Γαλλίαν ἐμβάλλει εἰς δεινὴν στενοχωρίαν, ἡ πληθώρα τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡ σπάνισ τοῦ χαρτονομίσματος. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, τὸ ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἐπισωρευθὲν μετὰ τὸ ἀνῆλθεν εἰς 2979 ἑκατομμύρια, τὸ δ' εἰς κυκλοφορίαν χαρτονομίσμα εἰς 3439 ἑκατομμύρια, ἐπειδὴ δὲ τὸ δημόσιον παρεπονείτο ὅτι τὸ πῶσόν τοῦτο τοῦ χαρτονομίσματος δὲν ἐπῆρκει εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν, ἐπετράπη εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ἐκδώσῃ ἄλλα 500 ἑκατομμύρια. Γερμανοὶ οἰκονομολόγοι, κρίνοντες ζηλοτύπως τὸν γαλλικὸν πλοῦτον, δὲν δύνανται νὰ ἐξηγήσωσι διατὶ ὁ χρυσὸς πανταχόθεν τῆς Εὐρώης καὶ τῆς Ἀμερικῆς στρέφεται πρὸς τὴν Γαλλίαν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀναιρεῖ ἐν πολλοῖς καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, διότι ἐν ἔτει 1891 ἡ μὲν εἰσαγωγὴ ἀνῆλθε εἰς 4921, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 3627 ἑκατομμύρια. Καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἐνδεκάμηνον τοῦ 1892 τὸ ἔλλειμα ἀνῆλθεν εἰς 800 ἑκατομμύρια. πενιχρὰ δ' ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐσοδεία τῶν δημοτειακῶν. Ὁ Χάουπτ, πραγματευόμενος τὸ θέαμα τοῦτο ἐν τῇ «Εφ. τῆς Κολωνίας», ἐξαίρει τὴν ἐπιτηδειότητα, μεθ' ἧς αἱ γαλλικαὶ Τράπεζαι κατῴρθωσαν νὰ ἐλκύσωσι τὸν χρυσορρόαν ποταμὸν ἐκ Νεοβοράκου εἰς Παρισίους, συμβουλεύει δὲ τὰς γερμανικὰς καὶ αὐστριακὰς Τραπεζὰς νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο.

Εν Βάρνη τῇ 27 Ιανουαρίου 1893.

ΕΚΠΑΛΗΣΙΣ

«Η Συφομποδία» τελευταία καὶ πάλιν τελευταία, μὲς ἀπεφύλασεν ἐκπληξὴν τὴν ἄλλως τε ἀνεμεινόμεν γνωστὸν ὄντος ὅτι αἱ κρίσεις τῆς δέκτῃς Πυθίας, ἐκφέρονται ἐν τέλει. Ἀναγινώσκων τις πάντοτε τὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἄρθρα τις, φρονεῖ ὅτι πρὸς στήθεα δὲν ἀνέκει εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, ὅτι ἀγνοεῖ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν, ὅτι διατελεῖ ἀγευστος τῶν συμβαινόντων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου πραγμάτων. Τὰ κατωτέρω περὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικῆς ζωῆς παρρησιαστικῶς γράφοντα αὐτῆς ἀναγινώσκων τις, νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ τῶν τεράτων τῆς Ἀποκαλύψεως ἢ τῶν ὀρνέων Ρόκ! τῆς Χαλμας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐγγράφημεν τόσα, ὥστε τὰς ἀνωτέρω λέξεις φρονούμεν ὡς τὸν ἐκφρασματικώτατον χαρακτηρισμὸν προκειμένου περὶ τῶν κατωτέρω ὄντων ἀπεσπάρταμεν ἐκ μακροσκελεστάτου αὐτῆς ἁρθροῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἀλλοτρίωσις τῶν Ἑλλήνων». «Η Συφομποδία» καὶ καλὰ καὶ σωρὶ διατυμπανίζει ὅτι τὰ ὑπὸ βουλγάρων τινων διαπραχθέντα κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας εἶναι ἀντιθέτως τῶν ὁσων ἀδίκῃ καὶ ὡς ἀπαρῶν σιν ἀφορμὴ γινώσκονται τῶν Μολαχιδωνίων. Ἡ Προσεχὼς ὑὰ εἰπωμεν πλείωτερα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

«Οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν Ἕλληνες καὶ πιστοὶ τοῦ κράτους ὑπὸ τῆς γράφει ἢ Συφομποδία, πάλιν εἶναι καθιμνόμενοι. Διὰ τοῦ ξένου καὶ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, διασαλπίζουν ὅτι οἱ τραγεῖς καὶ ἄξεστοι βάρβαροι—οἱ Βούλγαροι—πάλιν ἤρρισαν νὰ διαπραχτοῦν ἀδικίας καὶ βιαιοπραγίας κατ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἐσχάτως βία ἤρπισαν ἐκκλησίαν, οὐλοδομηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐνδόξων προγόνων των, κατὰ τῶν πλείστων ἐκ τῆς Κοπρίστιας, πρὸ ἐκατὸν ἐτῶν, καὶ διασώθεισαν ἀπὸ σχισματικῶν ποδῶν. Ἀφορμὴν δ' ἐκ τούτου λαμβάνοντα καὶ ἑλληνικὰ φύλλα (καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ἡμέτερά τινα) γίνονται πικρὰ δάκρυα, ἐπὶ τῇ συμφύσει τῶν ἔξω τῆς εὐλογημένης Ἑλλάδος ζώντων καὶ ἐκλιπαροῦσι τὴν συμπάθειαν τῆς ἀναισθήτου Εὐρώπης, ἵνα

μὴ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς ἐξαλειφθῇ ἡ εὐγενεστέρη φύλη τῆς ὑφ' ἡμῶν ἢ Βουλγαρία ὅθεν καὶ πάλιν εἶναι ἀντικείμενον ὕδατος, λουθωμένων καὶ συκοφαντιῶν, καὶ δυστυχῶς ὑπάρχον καὶ παρ' ἡμῶν ὄνθρωποι, οἵτινες «κάμουσι γλυκὰ μάτια» πρὸς τοὺς ὀδρισταίους των.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὴν φορὰν ταύτην νὰ φέρωμεν οἰανδήποτε ἐνστασιν κατὰ τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων, ὀδριζόντων ὁλόκληρον τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, οὐδὲ κατὰ τῶν δουλοφρόνων των, οἵτινες εἶνε θερμότεροι ὑπερασπισταὶ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, περισσότερον καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν πατριάρχων τῶν Ἀθηναίων πλῆταιων, διότι δὲν εἶνε τοῦ παρόντος.

Ἡμεῖς ἀρκούμεθα ἐνταῦθα ν' ἀναφέρωμεν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ, γινόμενα. Αὐτόθι οἱ Ἕλληνες ἀναδραπέζον τοὺς ἐν βουλγαρικῇ ἐκκλησίᾳ βαπτισθέντας, τοὺς στερθέντας τοὺς στέφουσιν ἐκ νέου, τοὺς κηδευθέντας, ἀνακηρύττουσιν! Εἰκελ οἱ Ἀρχιερεῖς οἱ διάφοροι σύλλογοι, οἱ διδασκαλοὶ δὲν συμβουλεύουσι νὰ καταδικάσωσι τοὺς βουλγάρους, τοὺς σχισματικούς, νὰ καταγγέλωσιν αὐτοὺς πρὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ἐκτινάξωσι σιγήσαντες ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Ἐάν ὑμεῖς καταδικάζετε τοὺς βουλγάρους, οἱ δὲ ἄλλοι ἀφῆρσαν ἀδίκως ἐκκλησίαν τινα, τότε διαπὶ ὑμεῖς ἀφαιρεῖτε τὰ τῶν βουλγάρων; καὶ οὐχὶ μόνον ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ σχολαῖς; ὑμεῖς ἐκκαθαίρετε τὸν κόσμον, ὅτι δὲ ἄλλοι εἰμεθα βάρβαροι ἀλλὰ σεις, οἵτινες διαπραχτέτε χιλιάδας μάλλον βαρβάρους πράξεις πῶς δὲν νὰ χαρακτηρισθῆτε; καὶ ἐνφ' διαπραχτέτε ταῦτα κατὰ τῶν ἀνυπερασπίστων ἀδελφῶν μας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πῶς ὀδρίζετε ἡμᾶς ἐδῶ ἐν Βουλγαρίᾳ! ἀλλὰ πῶς θὰ προσεφέροντο εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα σας, πρὸς τοὺς βουλγάρους, ἐάν ὑπῆρχον αὐτόθι ἐκατοντάδες τινὲς ἀν' μὴ χιλιάδας!

Ἀλλὰ σεις δὲν πταίετε, ἡμεῖς καὶ μόνον, διότι εἶ καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν νὰ σᾶς τείνωμεν χεῖρα φιλικὴν καὶ διότι δὲν εἰσεύρωμεν νὰ φερώμεθα ὡς ἔδει. Ἐν ὅσῳ ἡμεῖς εἰμεθα τόσον φιλήσυχον, φρονηώτατον εἶνε ὅτι ἔχετε πληρέστατον δικαίον νὰ ἐκτινάξετε τὰ μμάτια μας ὡς πῶς θέλητε.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

—Ο—

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τῇ 20 Ιανουαρίου ὁ παρὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν ὑπάρχων κ. Κομισσέρ ἐπέστρεψεν εἰς Σόφιν. Οὗτος ἐξεπλήρωσε τὴν ἐν Φιλιππουπόλει ἀποστολὴν του, ἐξ ἧς θέλει ἐξαρτηθῇ πλέον ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγ. Κυριακῆς.

Ἡ συνάδελφος «Φιλιπούπολις» ἐν τῇ φύλῳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐλέγχει ὡς ἀνακριθῇ τὴν εἰδρὸν τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Πολ. Ἀνταποκρίσεως» τῆς Βιέννης καθ' ἣν ὁ ἐν λόγῳ ναὸς ἐκτίσθη τὸ πλείστον διὰ βουλγαρικῶν χρημάτων, ὅτι κεῖται ἐν βουλγαρικῇ συνοικίᾳ καὶ ὅτι ἐπρεπὲς νὰ δοθῇ τοῖς βουλγαρίοις ἀναγκαζομένοις νὰ φοιτᾶσιν εἰς ἐκκλησίας μακρὰν τῆς συνοικίας ἀπεχούσας.

Ὅσαι αἱ γραμμαὶ τόσαι καὶ αἱ ἀνακρίβειαι τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσκεκτημένου αὐστριακοῦ ὀργάνου, γράφει ἡ «Φιλιπούπολις». Ἀς τὰς ἐξελέγξωμεν κατὰ σειράν. Ὁ ναὸς κεῖται ἐν ἀποκλειστικῶς βουλγαρικῇ συνοικίᾳ, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις», λησμονήσασα ἐν σπουδῇ τὸ ἀποκλειστικὸν τῆς τοῦτο, μετὰ τινὰς γραμμάς σημειοῖ ὅτι κατοικοῦσιν ἐν τῇ συνοικίᾳ μόνον (!) 192 Ἕλληνες.

Ὁ ναὸς δὲν ἐκτίσθη ὑπὸ Βουλγάρων ἀλλὰ δι' ἐράνων Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, πάντων ἀναγνωρίζοντων τότε τὸ Οἰκοῦμεν. Πατριαρχεῖον, ὡς εἶχε κτισθῇ ὁ νῦν Βουλγ. Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Παναγίας, ὑπὲρ οὗ ἄλλως τε συνεισένεγκον ὀλίγοι Βούλγαροι, ὡς ἐσχάτως ἐκτίσθη ὁ νέος βουλγ. ναὸς τῆς Αγ. Παρασκευῆς, δι' ἐράνων ἐπίσης Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων, ἐν οἷς ἐράνοισι μεταξὺ πολλῶν ἁλων ἑλλήνων εἰς ἑλλην σημειοῦται ὡς συνεισενεγκῶν δέκα χιλιάδας γροσίων, ὅπερ οὐδὲ εἰς ἐπράξε Βούλγαρος. Ἐν τούτοις καὶ δύο οὗτοι ναοὶ εἰσὶ καὶ μένουσι βουλγαρικοὶ χωρὶς οἱ Ἕλληνες νὰ διεκδικῶσιν ἀξίωσιν τινα ἐπ' αὐτῶν διὰ τοὺς ἐράνους των.

Οἱ ἐν τῇ συνοικίᾳ κατοικοῦντες Βούλγαροι δὲν ἠναγκάζοντο νὰ φοιτᾶσιν εἰς ἐκκλησίας ἀρκούντως ἀπεχούσας τῶν οἰκῶν αὐτῶν, διότι οὐχὶ μακρὰν αὐτῆς ὑπάρχει ὁ Βουλγαρικὸς ναὸς τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ λίαν ἐγγὺς ὁ τῆς Αγ. Παρασκευῆς.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ ἐνορίᾳ οἰκοῦσιν 192 Ἕλληνες, ἀφοῦ εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι οἰκοῦσι πλέον τῶν 300 οἰκογενειῶν ἑλληνικῶν,

— Α. Β. Ὑψ. ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος, τῇ συστάσει τοῦ Εφετερίου τῆς Φιλιππόλεως, εὐηρεστήθη νάπομειν χάριτα τῇ διευθυντῇ καὶ ἰσοκτῇ τῆς «Φιλιππουπόλεως» κ. Δημ. Κουμαριανῷ, ἀπαλλάξας αὐτὸν τῆς φυλακίσεως καὶ τοῦ προστίμου, εἰς ᾧ εἶχε πρὸ μηνῶν καταδικασθῇ ἐπ' ἐγκλήματι τύπου. Ἡ χάρις τιμᾷ ἀληθῶς τὴν γενναιοδωρίαν τῆς Α. Β. Υ. καὶ τὴν ἐλευθεροφροσύνην αὐτῆς.

— Ἡ ἡμετ. κυβέρνησις ἤρε τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς νωπῶν καὶ ἀλατισμένων ἰχθύων προεχομένων ἐκ τῶν λιμνῶν Μάνιας καὶ Δέρκων, ἐκ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Πόποντιδος. Αἱ ἀποστολαὶ ὅμως δέον νὰ συνοδεύονται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς προελεύσεως των.

— Ἡγεμονικῇ διατάγματι ἐκδοθέντι τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἰπουργοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα νὰ λαμβάνωσι μετοχὰς τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας «Βουλγαρίας», διὰ παρακαταθήκας καὶ ἐγγυήσεις.

— Ἐπὶ τῇ θανάτῳ τῆς δουκίσσης Μαργαρίτας τοῦ Μομπανσιὲ ἡ αὐλὴ Σοφίας θέλει πενήσει ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς 24 φθίνοντος.

Ο ΧΕΙΜΩΝ.—Ὁ χειμὼν ἐφέτος ἦν γενικὸς καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκεῖ ἐπὶ ὅπου τὸ γλυκὺ καὶ ὠραῖον κλίμα, δὲν ἐπληρώσθη τὸ παγετώδες τοῦ βορρᾶ ρεύμα. Ἡμεῖς ὅμως ἐπέστημεν δεινότερον τὰς συνετείας του καὶ δι' ὑπὸ πρωτοφανῆ καὶ παράδοξον ὅλως ἐποψιν. Ἰδοὺ τὴν τηλεγραφουσιν ἡμῖν σήμερον ἐκ Σαζουπόλεως:

«Διεύθυνσιν «Ὀδησσοῦ» Βάρνα

«Χορὸς 60 ἀνδρῶν ἐν μουσικοῖς ὀργάνοις, διαρκῶς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλαβε χάραν χθὲς, ἐπὶ θαλάσσης παγωμένης 500 μέτρων ἑκτασιν καὶ 30 ἑκατοστῶν πάχος. Τὸ θέαμα πρωτοφανὲς καὶ ἐξαιρετικόν».

— Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐν κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς εὐὴ ἡγμένης δεσποινίδος Ζαφειρῶς Α. Παρουσιάδου μετὰ τοῦ χρηστοῦ νέου Χρήστου Α. Ἰβανῶφ ἐκ Σιστοβίου ταμίου τῶν μηχανικῶν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ρούσε-Βάρνα. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.—Οἱ ἐν Πύργῳ ἀδελφοὶ Ἰωαννίδαι οἰκογενειακῶς ἐκφράζουσι δι' ἡμῶν τὴν ἄκραν αὐτῶν εὐχαριστίαν πᾶσι τοῖς συνοδεύουσι τὴν κηδεῖαν τοῦ πολυκλαύστου αὐτῶν ἀδελφοῦ, ἢ καὶ συλλυπηθεῖσι αὐτοῖς ἐπὶ τῇ πληγῇ αὐτοῦ δεινῇ συμφορᾷ.

(38) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (38)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Β'

Αἰτία τοῦτου ἦτο, ὡς ἐλέγγο, ἡ ζηλία τοῦ δουκὸς πρὸς τὸν ἑρῶτα τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀντωνέτου.

Ἡ Δωροθέα—οὕτως ὀνομάζετο ἡ δεσποινὶς Ἀντωνέτου—ἦτο πράγματι ἐπαγωγὸς ὥστε νὰ διεγείρῃ τὴν ὄρεξιν

παντὸς νέου ἔστω καὶ ἄνω τῶν τριακονταπέντε ἐτῶν ἡλικίας ὡς ἦτο ὁ δουξ. Ἐν τῇ χαρακτηρισμῷ τοῦ προπάπου ἐνεφαίνετο κεχαραγμένη λίαν βεδέως ἡ καρτερία. Ἦτο μετρίου ἀναστήματος, λεπτοφυῆς, μὲ δύο μαύρους καὶ μεγάλους ὀφθαλμούς, σπινθηρίζοντας φεγγυόβλον πῦρ. Αἱ παρειαὶ τῆς εἶχον χρᾶμα ἀποκλίνον εἰς τὸ ἐρυθρὸν, αἱ ὄφρυς ἐν εἰδει εὐδυτενοῦς τόξου ἀνεδεικνυν τὴν γοητείαν τῆς καλλονῆς τῆς, τὸ δὲ ὄλον πρόσθετον ἐπανεπαύετο ἐπὶ ὤμων κανονικατάτων, κάταθεν τῶν ὁποίων ἐξικνεῖτο μέχρι τῶν γλουτῶν μακρὰ κυματοειδὴς κόμη, ἀξία τῆς γραφίδος τῶν καλλιτέρων τῆς ἐποχῆς ζωγράφων καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων ὅσοι περιέγραφαν ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτῶν τὴν ὠραίαν τῆς Γεωργίας γυναῖκα, ἐκτὸς τοῦ ἰδρυατοῦς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

Ἐκτὸς τῶν φυσικῶν τούτων πλεονεκτημάτων, ἡ Δωροθέα εἶχεν, ὡς ἐλέγγο, καὶ κολοσιαίαν περιουσίαν, ἥτις ἐκληροδοτήθη αὐτῇ ἐκ τῆς μητρὸς τῆς ἀνηκούσης εἰς ἐπιφανῆ οἰκογένειαν περιωνύμου Παρισίου οἴκου, ἔνεκεν δὲ τοῦτου οἱ πάντες προσέβλεπον αὐτῇ ἡδέως προσπαθόντες νὰ ἀξιώθωσιν ἔστω ἐλαχίστου αὐτῆς βλέμματος.

Ὁ Γεωργίος δὲν ἠδύνατο νὰ μένῃ ἀπαθὴς εἰς τόσα δέλγητρα. Ἡ καρδιά του ἦτο πολὺ εὐπλαστός, ἐν τοῖς δουκικοῖς δὲ μεγάροις δὲν ἠδύνατο νὰ εὐρη τὴν ἐπ' αὐτῆς ποθομένην χαράν.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του τὰ πάντα τῇ ἐφαίνοντο πλέον σκοτεινά, οὐδὲνα εἶχεν ἐν τῇ κόσμῳ συμμερίζομενον τὴν εὐτυχίαν τὴν λύπην του, ἐφρόνει δὲ ὅτι ἐν τῇ προσώπῳ τῆς Δωροθέας ἠδύνατο νὰ εὐρη τὸν ἀγγελὸν τῆς παρηγορίας,

Ἀλλὰ πῶς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀτενίσῃ τὴν μορφήν, ἐκείνην τὴν ἀγγελικὴν, τὴν ἀείποτε σοβαρὰν ὥσω καὶ περιπαθῇ καὶ θελξικάρδιον, τὴν ἀείποτε αἰδήμονα ὥσω καὶ φιλομειδῇ;

Τὶς τῇ ὑπσχνεῖτο ὅτι ἡ Δωροθέα θὰ συγκατετίθετο ποτε νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην τῆς μετ' ἀνδρός, οὐ τὸ μέλλον ἐξαργατᾶται ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν πρῶτα σταμένων του; Ἀλλὰς τε δὲ καὶ ὁ αὐστηρὸς ἐκείνος πατήρ τῆς, ὅστις τὸ πᾶν θὰ ἐθυσίαζεν ὥπως ἡ κόρη του συζευχθῇ μετὰ τοῦ δουκὸς Λουδοβίκου ὅστις πάντα λίθον ἐκίνει, ὥπως κατακτήσῃ τὴν καρδίαν τῆς! . . .

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἐσκέπτετο ὁ χρηστός ἐκείνος νέος ὅτε ἐν τῇ γραφείῳ του ἐφάνη ἡ σοβαρὰ ἐκείνη μορφή τοῦ Ἀντωνέτου.

Ὁ Γεωργίος ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίᾳ ἐ-

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΟΥΡΚΟΣ

— Εκ Βαρσοβίας ήγγέλθη κατ' αὐτὰς ἡ εἰδησις ὅτι ὁ στρατηγὸς Γούρκος παραιτεῖται προσεχῶς τὴν θέσιν κυβερνήτου τῆς Πολωνίας μεταβαίνων εἰς Πετρούπολιν, ὅπως καταλάβῃ τὴν θέσιν ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἀντικαθιστῶν τὸν στρατηγὸν Βανόσκη. Ὁ στρατηγὸς Γούρκος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῇ νέῳ ἔτει, εἶπεν αὐτοῖς: «Εὖ χομαὶ ὅπως τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὑμῶν διατελοῦντα στρατεύματα μεταριθμισθῶσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπὶ τὸ βέλτιον ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΟΙ ΡΩΜΟΥΝΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΣΥΛΒΑΝΙΑΣ—Ἡ οὐγγρική κυβέρνησις διεβίβασεν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τῆς Τρασυλβανίας ἐγκύκλιον περὶ τοῦ κινήματος τῶν ἐν αὐτῇ ἐθνικοτήτων. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης προσκαλοῦνται αἱ ἀρχαὶ νὰ κατασχῶσι τὸ ὑπόμνημα τῶν φοιτητῶν Βουκουρεστίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἐθνικοῦ τρασυλβανικοῦ κόμματος καὶ τὸ τῶν Ρωμούνων φοιτητῶν ἐν τοῖς πανεπιστημίοις Βιέννης, Γράτσ, Βουδαπέστης καὶ Κλουζίου.

Αἱ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ—Πληροφορούμεθα ὅτι διεκόπησαν ἐκ νέου αἱ μεταξὺ Βουκουρεστίου καὶ παραδουναβίων πόλεων Βραϊλας, Γαλαζίου σιδηροδρομικαὶ σύγκοινωνοι ὡς ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας παγετῶν.

Εκ Πετροπόλεως τηλεγραφοῦσι τὰ ἐπόμενα. Ἡ ὀδυνηρὰ ἐντύπωσις, ἣν ἐνεποίησε τὸ σκάδαλον τοῦ Παναμά ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς Ρωσσίας, ἤρξατο κατευναζομένη. Διαβλέπουσιν ἤδη καθαρώτερον τὰ τῶν λυπηρῶν τούτων γεγονότων καὶ ἐπικρατεῖ πεποίθησις, ὅτι αἱ καλὰ σχέσεις αἱ ὑπάρχουσαι μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας οὐδόλως θὰ διαταραχθῶσιν.

— Εκ Πετροπόλεως ἀγγέλεται εἰς ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἀρξεται ἡ κατασκευὴ δύο νέων ρωσσικῶν θωρηκτῶν προωρισμένων διὰ τὸν Εὐξείνιον, τὸ ἐν τούτων ὀνομασθήσεται «Ρωσσικὸς Αἰτὸς εἰς δὲ τὸ ἕτερον θὰ δοθῇ ἀνατολικὸν τι

ὄνομα. Εἰς ἀμφοτέρω τὰ θωρηκτα ταῦτα θὰ εἰσαχθῶσιν ἅπασαι αἱ νεώτεραι ἐφευρέσεις καὶ θὰ κατασκευασθῶσιν ἐπὶ τόπων, οὓς ἐπὶ πολὺ ἐμελέτησε τὸ ρωσσικὸν ναυαρχεῖον.

ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟ ΤΩΝ ΝΕΟΝΥΜΦΩΝ

Τὸ Βουκουρέστιον ἐν ἑορτασίμῳ περιβολῇ, ἐμελλε ὅπως ὑποδεχθῇ τὴν σεμνὴν τοῦ Αλφρέδου κόρη, τὴν ἐγγονὴν τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, τὴν σύζυγον τοῦ Χοεντζόλερν Φερδινάνδου, τὴν μέλλουσαν τέλος βασιλίσσαν τῆς Ρωμανίας!

Αἱ κεντρικαὶ τῆς πόλεως ὁδοί, δι' ὧν ἀπαραιτήτως ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ πομπή, εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀντεπροσώπουν τὴν ὅλην πρωτεύουσιν.

Ἐν γένει μονοτονία διήκει καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν μικραὶ σημαῖαι ἐπὶ κοντῶν καὶ οὐδὲν πλεον.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, ὁ πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸ διπλωματικὸν σῶμα, πρῶην πρωθυπουργοὶ καὶ ὑπουργοί, ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἐν γένει πάντες οἱ ἐν τέλει ἐγκαίρως εἶχον προσέλθει εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἐνθα ἐν ἰδιαίτερῳ καὶ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντι περιπτέρῳ ἀνέμενον τὴν ἀφίξιν τῶν νεονύμφων.

Τὰς Α. Α. Ὑψηλότητας κατελθούσας τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης πρῶτος ἐδεξιόωσατο ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, ὁστις λαβὼν ἀπὸ τοῦ βραχίονος τὴν Α. Υ. τὴν πριγκίπισσαν Μαρίαν θερμῶς ἐνηγκαλίσθη καὶ κατησπάσθη αὐτὴν, εἰτα δὲ ζωηρῶς ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ ἀνεψίου αὐτοῦ πριγκίποτος Φερδινάνδου. Ὁ δήμαρχος κ. Τριανταφύλλου εἰτα ἐπὶ ὀλοχρύσου δίσκου προσήνεγκε τῇ πριγκίπισσῇ τὰ ξένια δῶρα, ἄρτον καὶ ἄλας.

Ακριβῶς τὴν 2αν ὥραν ἔφθασεν εἰς τὴν Μητροπόλιν ἡ βασιλικὴ πομπή.

Ἐν τῇ ναφ ἐτελέσθη ἡ συνήθης δοξολογία, ὁ δὲ χορὸς ἔψαλλε μελωδικῶς τὸ πολυχρόνιον.

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ σειρὰν ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ἡ πόλις καὶ ἰδίως τὰ δημόσια κτίρια εἶχον καταλλήλως φωταγωγηθῇ τὸ ἑσπέρας.

(Εκ τῆς Πατρίδος)

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ

Αξιότιμοι Κύριοι

Παρακαλεῖσθε ὅπως ἐν τῇ διακρινούσῃ ὑμᾶς φιλομουσίᾳ καὶ φιλογενεῖᾳ εὐαρεστηθῆτε νὰ τιμῆσθε διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν ἐπέτειον ἐορτῆς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων τελεσθησομένην ἐφ' ἧς τὴν 31 λήγοντος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα ἡμῶν κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου.

Ἐν τῇ εἰσόδῳ ὑπάρχει κατὰ τὰ εἰθισμένα δίσκος προαιρετικὸς ὑπὲρ τῶν Σχολείων.

Ἐν Βάρνῃ 28 Ἰανουαρίου 1893

Η ΕΦΟΡΙΑ

(Τ Τ)

Ἀπὸ τοῦ προσεχὸς φύλλου τῆς «Ὀδησσοῦ» ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ψυχολογικοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «οἱ διάφοροι λόγοι καθ' οὓς νομφεύεται τις» κατὰ μετάφρασιν τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν συνεργάτου ἐκ Στενγμάχου, οὗ τὴν ἐπισταμένην μελέτην συνιστῶμεν παντὶ ἀναγνώστῃ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΙΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Βιέννη 27 Ἰανουαρίου — Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν διάδοχον τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ πολιτικὴ ἀνταπόκρισις ἀγγέλει ὅτι τῇ προτάσει τῆς Αὐστρίας θέλει συγκαληθῇ ἐν Δρέσδῃ Διεθνὲς ὕγειονομικὸν συνέδριον. Αἱ Δυνάμεις παρεδέχθησαν προθύμως τὴν πρότασιν ταύτην καὶ τὸ συνέδριον συγκαληθήσεται κατὰ Φεβρουάριον.

Λονδίνον — Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Σουλτάνος προτίθεται νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἐπαρχιῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀρμενίας.

Βερολίνον — Ὁ Καπρίβης ἀνεκοίνωσεν ὅτι πλέον παντὸς ἄλλου κατανοεῖ τὴν σπουδαιότητα τοῦ στρατιωτικοῦ τόμου, ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ τριπλὴ συμμαχία πλέον θὰ διαθέτῃ δυνάμεις, πολλὰς ἀνωτέρας.

Παρίσιον — Ἡ Liberté ἀναγράφει ὅτι πρὸς τεσσάρων ἡμῶν ἐνέσκηψεν ἐπιδημία, παρουσιάζουσα φαινόμενα χολερικά περὶ τὰ 50 ἄτομα ἀπέθανον. Τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν. Λονδίνον — Αἱ ἐκλογαὶ ἐν Μπικρλεῦ πρὸς συμπλήρωσιν Γλαστονικού Βουλευτοῦ, ἀπέβησαν ὑπὲρ ὁπαδοῦ πάλιν τοῦ Γλάστωνος, τοῦ Στάνωπ ἐκλεγέντος διὰ 693 ψήφων πλέον τοῦ συντηρητικοῦ τοῦ ἀντιπάλου.

Παρίσιον — Ἡ κυβέρνησις προσετόιμασε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1894, ὅπως εἶνε παρόμοιος τοῦ 1893.

Ἀθῆναι — Ὑψος φοδερὸν ἐξακολουθεῖ, χιόνες καὶ μεγάλη θύελλα. Αὐριον ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια θέλει ἐγκαταλείψει τὴν Ζάκινθον.

Αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν παθόντων εἶναι ἀρκούντως ἱκανοποιητικαί, ἀλλ' ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῶν κατοίκων θ' απαιτήσῃ νὰ γείνῃ ἐκκλησις καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Βιέννη — Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας ἡ εἰδησις γαλλικοῦ τινος φύλλου, περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ Τσάρεβιτς, οὐδόλως ἐτι ἐβεβαιώθη.

Βιέννη 28 — Ὁ πρίγκηψ Δαυνὴλ τοῦ Μαυροβουνίου ἀνεχώρησεν εἰς Πετρούπολιν.

Παρίσιον — Ἡ «Ελευθερία» ἐπιβεβαιεῖ τὴν ἐμφάνισιν χολέρας ἐν Μασσαλίᾳ. Ὁ ὑπουργὸς διέταξε τὴν λήψιν συντόνων καὶ αὐστηρῶν μέτρων.

Ἀπόδοθι — Κατὰ τὴν «Μικρὰν Παρισιανήν» ἡ ἐν Μασσαλίᾳ ἐπιδημία εἶναι χολέρα. Τὴν Δευτέραν 12 κρούσματα θανατηφόρα, τὴν Τρίτην 37 κρούσματα καὶ δύο θάνατοι.

Πετρούπολις — Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἐδεξιόωθησαν χθὲς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τοῦ Ἀνέτσκωφ τὸν ἐμίρην τῆς Βουχάρας εἰς ἰδιωτικὴν ἀκρόασιν ἐν ᾗ παρίσταντο ὁ υἱὸς τοῦ Εμίρου, ἡ ἀκολουθία καὶ οἱ ῥῶσοι μεγιστάνες. Ὁ Εμίρης θὰ ἀναχωρήσῃ αὐριον διὰ τῆς Οδρσσοῦ ἢ Σεβαστουπόλεως.

κεῖνῃ ἐπισκέψει ἔμεινε τεθορυβημένος, ἡσθάνετο δὲ τόσῳ ζωηροῦς παλμοῦς ὥσπερ προησθάνετο μέλλουσάν τινα δυστυχίαν του.

— Ὑμεῖς ἐδῶ ἔκλαμπρότατε; ἦτο ὁ πρῶτος τοῦ λόγος.

— Μάλστα, Γεώργιε, ἐδῶ, καὶ διὰ σοβαρὸν λόγον, ἀπῆντησεν ἀγεράχως καὶ ἀποτόμως ὁ Ἀντωνέτος.

— Διὰ ... σοβαρὸν λόγον;

— Μανθάνω ὅτι αἱ ἐπισκέψεις σου, ἤρχισαν νὰ ὦσιν ὀχληραὶ παρὰ τῇ διγαστρῇ μου, ἐπειδὴ δὲ γνωρίζεις ὅτι δὲν δύναμαι ἢ νὰ πηγαίνω σύμφωνα μετὰς θελήσεις τῆς, διὰ τοῦτο, μεθ' ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν πρὸς σὲ τρέφω, ἀναγκάζομαι νὰ σοὶ ἀπαγορεύσω εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου εἰσοδόν.

— Ἐλ... ε... ος Κύ... ρι... ε ἐφώνησεν ὁ Γεώργιος πίπτων ἡμιθνήσας

ἐπὶ τῆς ἑδρας, ἀλλ' ὁ Ἀντωνέτος εἶχεν ἐξέλθει μὴδὲν περισσύτερον εἰπών.

Δέκα λεπτὰ περίπου ὁ Γεώργιος ἔμεινε ἐν καταστάσει ληθαργίας. Βραδύτερον συνελθὼν ἔτριβε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὥσπερ διεγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. Τῷ ἐφαίνετο ὅτι εἶδεν ὄνειρον φοβερόν, τὸ ὅποιον ἐξῆτει διὰ τῶν χειρῶν νὰ ἀποδιώξῃ ἐκ τῆς φαντασίας του. Πλὴν φεῖ! ἡ πραγματικότης δὲν ἐδράδυνε νὰ διαλύσῃ τὴν σκοτοδίνην του.

Μετ' ὀλίγην ὥραν ἐμφανισθεῖσα ἡ Θεοδωρέτα ἐνεχείρησεν αὐτῇ διπλωμένον χαρτίον καὶ ἐγένετο ἄφαντος χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ ἀρθρώσῃ περὶ τῆς προελεύσεως αὐτοῦ.

Ἡρπασε τὸν χάρτην μετ' ἐνθουσιασμοῦ χεῖρας, ἀνέπτυξεν αὐτὸν καὶ ἀνέγνωσε τὰς κάτωθι γραμμάς γεγραμμένας ἐν προφανεῖ συγκινήσει:

«Γεώργιε,

«Ὁ πατήρ-μοι ἀπηγόρευσε τὴν εἰς τὴν οἰκίαν μας εἰσοδόν σου. Τοῦ λοιποῦ «δὲν θὰ βλέπωμεθα. Γνωρίζεις τὴν αὐστηρότητα τοῦ πατρός μου, καὶ τὸν «πρὸς αὐτὸν σεβασμὸν μου. Χαῖρε.»

Δωροθέα.

Ὁ Γεώργιος παραφόρως ἔφερε τὸν χάρτην τὸν ἀγγέλλοντα τὴν ὀριστικὴν καταδίκην του χιλιάκις εἰς τὰ χεῖλη του, ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐξηρτάτο ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ εὐτυχία του

Ἐν τῇ ἐξάψει του ἐφώνησε παραφύρως ἐκτὸς ἑαυτοῦ:

— Τετέλεσται! τὸ πᾶν ἀπωλέσθη πλέον δι' ἐμέ! Δὲν ὑπάρχει ἐλπίς! Ἀ! κοινωνία! οὕτως ἀνταμοίβεις τὴν εὐσυνειδησίαν. . . .

Καὶ λέγων ταῦτα ἤρπασε τὸν πῖλόν του καὶ ἐξῆλθε τοῦ γραφείου τραπεὶς ἀγνωστον διεύθυνσιν.

Καθ' ὁδὸν ἐπορεύετο ὡς μανιώδης ἡγνῶει καὶ ὁ ἴδιος ποῦ ἀπῆρχετο, πρὸς δὲ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ, ἀπῆντα κάλλιον παντὸς ἄλλου ἢ ἐξαφίστη ἀποκλίνουσα εἰς περιφρόνησιν.

Ἀῖρνης ὑπ' ἀοράτου τινὸς δυνάμεως ἐλκόμενος εἰρέθη πρὸ τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀντωνέτου.

Ἡ δὲ αἰτία ἐκείνης ἐν ᾗ τὸς ἑταῶν βίον γλυκὺν διήλθε τὸν ἔκαμε νὰ συνέλθῃ.

Ἰσταται, παρατηρεῖ περίρξ καὶ ὥσπερ ὑπὸ ἀκατασχέτου ὀρμῆς ὠθοῦμενος ὀρμᾷ καὶ κρούει τὴν θύραν τῆς οἰκίας.

(ἀκολουθεῖ).

NOCKY A

ΠΑΘΗΜΑ ΣΟΥΡΗ.

Τὸ «Ἄστε» γράφει τὸ ἐπόμενον νόστιμον πιάγμα τοῦ συντάκτου τοῦ «Ρεμμῆ» κ. Σουρῆ :

Όταν παρεστάθη ἡ «οἰκογένεια Πα-
ραδαρμένου» οἱ κριτικοὶ ἐξανέστησαν
διὰ τὴν ἀπληρότητα τοῦ μύθου καὶ διὰ
τὰ παρομοιωθέντα διήγηρα ἐπεισόδια.
Ἐπέπρατο ὅμως γεγονός λαθὼν χώραν
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. Σουρή προχθὲς νὰ
δικαιώσῃ τὸν συγγραφεὺ τοῦ προειρη-
μένου καμειδολοίου.

Εάν συνέβαιναν εἰς ἄλλον τινὰ ἡ ἀ-
στεία σκηνή, ἦν θὰ δηγηθῶμεν καὶ οὐ-
χὶ εἰς τὸν δημοριζῆ ποιητὴν τοῦ «Ρω-
μμοῦ», ὅστις ὑπὸ τὴν προσωπίδα τοῦ
Φασουλῆ ἀνυποστόμως ἐκθέτει τὰ οἰ-
κογενειακῶς συμβάντα, θὰ ἐσεθόμε-
θα τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας καὶ δὲν θὰ ἐ-
γράφωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς,
αἵτινες ἐδύναντο νὰ δώσωσιν ἰσότητι
εἰς συγγραφὴν καμειοῦλλοῦ κατὰ τὴν
«οἰκογένειαν Παραδαρμένου», ἐάν τοι-
ούτον δὲν εἶχε γραφεῖ. Ἀλλὰ πιστεύο-
μεν, ὅτι καὶ ὁ ἀγαπητὸς ποιητὴς δὲν
θὰ δυσανεστῇ καὶ ἡ κοινωνία θὰ γε-
λάσῃ διὰ τὸ καμικὸν γεγονός.

Ἡ κ. Σουρῇ διερχομένη τοῦ τραπέζικου γραφείου τοῦ κ. Θεολόγῃ εἰσήλθεν ἐν αὐτῇ, πρὸς κανονισμόν ἐκκρεμοῦς λογαριασμοῦ μεταξὺ τοῦ «Ρωμιοῦ» καὶ τοῦ εἰρημένου καταστήματος. Ἀλλ' ἐκεῖ ἤκουσεν, ὅτι ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐνεθυμήθη, ὅτι εἶχε μίαν μετοχὴν λαχειοφόρον. Ἐξήτησε λοιπὸν παρὰ τοῦ κ. Θεολόγῃ τοὺς κερδισαντας ἀριθμοὺς καὶ οὗτος, ἀφοῦ ἔγραψε τοὺς ἐπὶ τεμαχίου χάρτου, ἔδωκε τοῦτο εἰς τὴν κυρίαν Σουρῇ, ἣτις ἐξῆλθε κατευθυνομένη εἰς τὴν ἀγοράν.

Κατ' εὐτυχίῃ δὲ σύμπαντων—λέγομεν
δ' εὐτυχίῃ διότι ἄλλως δὲν θὰ συνέβαι-
νον αἱ καιωτέρω καμικαὶ σκηναὶ — ἡ
κυρία Σουρῇ συνήντησε τὸν κύρ Πανα-
γῆν, τοῦτέστι τὸν ἐκτελειῦντα τὴν διε-
κπεραίωσιν «Παρμηοῦ», καὶ τοῦ ἔδωκε
τὴν σημειώσιν διὰ νὰ τὴν φυλάξῃ εἰς
τὸ θυλάκιόν του. Ὁ κύρ Παναγῆς ὁ-
μως νομίσας, ὅτι οἱ ἐν τῇ σημειώσει ἀ-
ριθμοὶ εἶνε ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν, ὧν κά-
τοχος εἶνε ἡ οἰκογένεια Σουρῇ καὶ, ὅτι
τῇ ἐδόθησαν, ἵνα ἐρευνήσῃ ἐὰν ἐξε-
κυβεύθησαν, ἔσπευσεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν
Τράπεζαν.

Ἀλλ' ὦ τοῦ παραδύζου θαύματος !
 Ὁ κύρ Παναγῆς παρατηρεῖ τὸν ἰον
 ἡρῶν ἐν τῇ δολερίᾳ σημειῶσαι καί,
 βλέπει ὅτι εἶνε ὁ αὐτὸς μὲ τὸν πρῶ-
 τον κερδίσαντα τὸν σημειούμενον ἐπὶ
 τοῦ ἔξωθεν τῆς Τραπεζῆς πίνακος. Ε-
 γινεν ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ἠρώτησε τοὺς παρ-
 ισταμένους περὶ τοῦ κερδίσαντος ἡρῶ-
 νος καὶ ἀρὸς ἐδεδαιώθη περὶ τῆς ταύ-
 τότητος ἐν τῇ μέλῃ τῆς χαρᾶς ἔσπευ-
 σεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σουρῆ — χωρὶς
 νὰ παρατηρήσῃ τοὺς ἐπομένους—ἵνα ἀ-
 ναγγεῖλῃ τὸ αἴσιον γεγονός.

Ἡ κυρία Σοφρὴ δὲν εἶχεν ἐπιστρέψαι. Τότε συνέβησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ποιητοῦ σκηναὶ θαυμασίας καμικότητος.

Ὁ κύριος Παναγῆς πρῶτον συναντᾷ
τὸν μάγειρον—ὁστις, ἐν παρολίᾳ εἰρή-
σῳ, δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἔρ-
γα τοῦ μαγειρίου—εἰς ὃν ἀναγγέλλει
τὸ εὐτέχημα ἀσθμαίνων :

— Ἐκέρδησεν ὁ ἀρέντης σου 100
χιλιάδας δραχμῶν!

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὁ μάγειρος ρίπτει
χμαὶ τὴν κατσαρόλαν πλήρη φαγη-
τοῦ. Ἢ παιδαγωγὸς μανθάνει τὸ εὐτό-
χημα καὶ σπεύδουσα νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν
εἰδησιν εἰς τὸν γράφοντα στίχους κ.
Σουρῖν, πατεῖ τὸν δυστυχῆ Γκιούλ. —
σκύλον ἐκ τῶν ἀγαπητοτέρων ἐν τῇ
οἰκίᾳ. — ὅστις ἀρχίζει τὰς ὑλακάς. Τέ-
λος ὁ κ. Σουρῆς ἐξέρχεται τοῦ δαμα-
τίου νὰ μάζῃ τί συμβαίνει καὶ ὁ κύρ
Παναγιῇ ἀσθμαίνων πάλιν φωνάζει:

— Εγίνατε πλούσιοι, ἐγίνατε πλού-
σιοι !!

‘Ο κ. Σουρής ἐρωτᾷ καὶ μανθάνει
τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης. Ἐν ἀρχῇ δὲν
πειθεται ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐνόρκους δια-
βεβαιώσεις τοῦ κόρ Παναγῇ κλίνει νὰ
πιστεύσῃ τὸ εὐτύχημα.

Εισέρχεται λοιπὸν καὶ πάλιν ἐν τῷ
δωματίῳ τοῦ καὶ ἀρχίζει νὰ σκέπτηται
πᾶς νὰ διαθέσῃ τὰς 100 χιλ. φρ. Α-
μέσως ἔλαβε μίαν ἐφημερίδα καὶ εἶδεν
εὐχαρίστως ὅτι τὸ συνάλλαγμα εἶχεν
ὑπερτιμηθεῖ καὶ ὅτι θὰ ἐλάμβανεν 158
χιλ. δραχμῶν. Ἀλλὰ πᾶς νὰ τὰς δια-
θέσῃ; Ἐλογάριασε :

Πρώτον νὰ πληρώσῃ τὸ σπίτι του εἰς τὸ Φάληρον, γὰρ νὰ ἰσχυράσῃ ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις τῆς Οἰκοδομικῆς. Δεύτερον ν' ἀγοράσῃ ἓνα σπίτι σ' τὴν Αθήνα, τὸ μόνον τοῦ ὄνειρον πάντοτε, ἀλλ' ἰδίᾳ . . . κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός. Τρίτον νὰ διακόψῃ ἐπὶ τινὰς μῆνας τὸν «Ρωμῆον», κατὰ τὰς συμβουλὰς τῶν ἱατρῶν. Διὰ τὰ ἄλλα ἃς φροντίσῃ ἡ σύζυγός του

Εν τῷ μεταξύ ἐπέστρεψαν καὶ τὰ
παιδιὰ του ἐκ τοῦ σχολείου, ἑμάθον δὲ
τὴν εὐδοσίαν ἐν βοῇ καὶ ἀλλαλαγμῷ!

Ἀλλὰ τί γίνεται ἡ κ. Σουρή; Διατί
 ἤρρησεν; Ἡ μεσημβρία ἐσήμανεν. Ὁ
 κύρ Παναγῆς τρέχει πρὸς συνάντησιν
 ἁπαλῶν, δις, τρις ἀλλὰ τίποτε! Ἡ ἀγω-
 νία . . . τῆς χαρᾶς διήρκησε μέχρι τῆς
 1/2 μ. μ. ὥρ., ὅποτε ἦλθεν ἡ κ. Σουρή.
 Δὲν ἐπρόφθασε νὰ εἰσέλθῃ καὶ ὁ κύρ
 Παναγῆς φωνάζει:

— Δὲν ξέρετε ! Εκερδίσατε.
— Πῶς ;
— Ὁ ἀριθμὸς ποῦ μοῦ ἐδάκατε ἐ-
κερδίσεν. Ὁ πρῶτος

— Μὰ βέβαια ἐκέρδισεν, ἀφοῦ εἶνε αὐτὸς ποῦ ἐξεκυβεύθη.

Καὶ εἰσελθοῦσα διέλυσε τὰ χρυσὰ ὄνειρα. Μετὰ τοῦτο τοὺς γέλωτας τῆς χαρᾶς διεδέχθησαν οἱ σαρκαστικοὶ γέλωτες τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν κωμικὴν ἐμφάνισιν τῆς τύχης ἐν τῷ οἴκῳ του καὶ ἐξήτησε νὰ στρωθῇ τὸ τραπέζι. Ἀλλὰ ποῦ φαγητόν! Αὐτὸ εἶχε χυθεῖ, ἐπωφελίῳ δὲ ὁ Γκιουλ, ὅστις μόνος ἐκέρδισε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ λαχείου τῆς . . . κουζίνας.

Ὅπωςδήποτε ἐκάθισαν παρὰ τὴν τράπεζαν, παρασκευασθέντος ἐκ τοῦ προχείρου ἑτέρου φαγητοῦ.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Τὸ ἀρχαιότερον καὶ τελειότερον
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ
κατάκλητον δι' αἰκογενείας
καὶ Παρθενιαγωγεία
Διευθυντής καὶ ἰκδότης
Α. ΛΑΞΙΑΔΗΣ. Ἐν Ἀθήναις
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. ΧΡ. 10

..Η ΟΔΗΣΣΟΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΕΞΑΚΟΛΟΥΡΕΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΑΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕ-
ΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

TAXYTHS

ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΕΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικιλία χαρακτήρων ἀμειλωμένη πρὸς τὰ καλλίτερα
τυπογραφεία· Εἰδικότες ἐν τοῖς ἀγγεληριοῖς
ἀρραβῶνων, γάμων καὶ ἱπισκεπητῶν ἐν οἰαδῆστοι
τοῦ ἡμερονοκτίου ἄρα.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτιμένον ταχυτάτην νεωτάτου
συστήματος μηχανήν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ
ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπο-
γραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν,
Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Ἀγγλικὴν Ῥωσικὴν καὶ
Σερβικὴν γλώσσαν.

Οἱ ἀνδρῆς ποτε ὥραν ἀναλαμβάναι τὴν ἐκτύπωσιν
 ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ,
 ΑΡΡΑΒΟΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ
 Καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτόπωσιν :
Βιβλίων, Εφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων,
Επισκεπτηρίων, Διηλοτήτων, Λογαριασμῶν, καὶ ἀποδείξεων

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 27 Ιανουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (αἰγίο)	ἀγορά εἰς χρυσόν		πωλῆσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Πωλῆσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν 2 90						
Ἀγορά , , , 3 25						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια 100 ..	255	—	262	40	257	50
„ φράγκ. χρ. σά 100 ..	—	—	101	—	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φινρ. 100 ..	207	55	210	10	208	60
„ φράγκ. χρυσά 100 ..	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ. 100 ..	123	20	124	50	124	10
„ φρ χρ. 100 ..	—	—	100	60	—	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ἐλβετ.						
φράγκα χρυσά . . . 100 ..	100	10	100	60	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ. 1 ..	25	19	25	28	25	25
„ φράγ. χρυσά 100 ..	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. 1 ..	22	70	22	90	—	—
„ φράγ. χρυσά 100 ..	—	—	100	30	—	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά . . 100 ..	—	—	100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἐλβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.62						

^Ο ελάχιστος όρος δια τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/- %· Ἐλάχιστο-όρος 0.25 ἐκ.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.—ΒΑΡΝΑ.